

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: Ing. B.P., ..., proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, Závodní
353 /88, 360 21 Karlovy Vary**, o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 09.05.2016, čj.
562/DS/16-3**,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Ostrov, odboru dopravně správního, ze dne 19.1.2016 č.j. ODS/25999/15-Bor, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod č. 8 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „***zákon o silničním provozu***“), pro porušení § 4 písm. c) a § 22 odst. 5 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že jeho žádost o přezkoumání přestupku je založena na

neprůkaznosti důkazů ze strany dopravní policie Karlovarského kraje a nepravdivých údajů získaných svědeckými výpověďmi svědků. Podle žalobce byly výpovědi svědků, kteří byli předvoláváni 3x až 4x, upravovány referentem B. z Městského úřadu Ostrov. Policie Karlovarského kraje pak nezajistila stopy zanechané srážkou obou automobilů a přiklonila se k výpovědi účastnice této srážky. V podání ze dne 25.7.2016 žalobce doplnil, že pan B. si neráčil ani jednou ověřit výpovědi svědků, když ho žalobce upozorňoval na nesrovnalosti ve výpovědích. Zejména ve výpovědi paní A. a její dcery paní A. Žalobce namítal i několikerou úpravu výpovědi paní A. ohledně rychlosti, s níž jela po kruhovém objezdu. Žalobce měl za lživou výpověď této svědkyně, že žalobce měl poškodit její auto při couvání k místu srážky, když ani jediná svědecká výpověď to nezmiňuje. Podle žalobce se dopravní státní policisté, včetně paní A., domluvili, že žalobce nehodu zavinil. Žalobce měl za jednoznačnou lež, že mu praporčík K. několikrát vysvětlil, čeho se měl žalobce dopustit, neboť podle žalobce s ním vůbec nemluvil. Žalobce rovněž měl za to, že absentuje zaznamenání jeho výpovědi týkající se poškození auta paní A. Podle žalobce paní A. nemohla v žádném případě vidět, proč došlo ke srážce aut, protože v rozhodujícím momentě srážky byla auta z její pozice v zákrytu. Podle žalobce paní A. neuvedla, že žalobce dojecha při jeho nasměrování do pravého výjezdu z kruhového objezdu, tím ji uvolnil cca. půlku vozovky, čehož využila k vyrovnání pozice aut a následně prudkým otočením volantu narazila do žalobcova auta. Toto vše žalobce panu B. sdělil a ten ignoroval jeho vysvětlení a nezaznamenal ani čárku. Uváděná rychlost paní A., tj. 20 km/h, údajně nemohla umožnit zabránění srážce. Podle žalobce by normální řidič při této rychlosti zastavil okamžitě, avšak úřednice Karlovarského kraje toto nebrala v úvahu, když potvrdila závěry správního orgánu I. stupně. Vzhledem k tomu žalobce nabyl přesvědčení o nespravedlivém a zaujatém posuzování celé kauzy všemi složkami, které se případem zabíraly, žádá, aby věc vyšetřil nezávislý soudní znalec.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl tvrzení o neprůkaznosti důkazů zajištěných dopravní policií. Dopravní policisté přijeli hned na místo nehody krátce po nehodě a zahájili její vyšetřování. Provedli standardní úkony včetně fotodokumentace a prováděli výslechy účastníků dopravní nehody i svědků. Po vyšetřování byla spisová dokumentace postoupena správnímu orgánu. Žalovaný konstatoval, že dopravní policisté provedli neodkladné úkony při zajišťování stop. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že svědci vypovídali nepravdivě. Není pravdou, že by vypovídali opakovaně. Před zahájením byl každý ze svědků poučen o následcích nepravdivé či neúplné výpovědi. Rovněž žalobce byl o provádění důkazů mimo jednání včas vyrozuměn. Bylo jeho rozhodnutím, zda se výsledku svědků zúčastní a využije svého práva klást svědkům dotazy. Podle žalovaného nebylo shledáno, že by výpovědi svědků byly v příkrém rozporu s úředními záznamy sepsanými policisty bezprostředně po nehodě. Žalobce podle žalovaného neuvedl, jaké stopy nezajistili dopravní policisté při nehodě. Podle žalovaného byly zaznamenány všechny stopy, které vznikly vlivem střetu vozidel.

V replice žalobce uváděl, že svědkyně paní A. je nevěrohodná, protože v momentě srážky vozidla byla z jejího pohledu v zákrytu a nemohla vidět konečnou fázi srážky, kdy řidička Audi strhla svůj volant doprava a tím poškodila pravým kolem levé kolo žalobce. Rovněž byl poškozen kryt kola, když se žalobce snažil odjet a uvolnit kruhový objezd, kdy začal frézovat blatník Audi. Když vozidlo žalobce spadlo, došlo k poškození jeho levého blatníku a praskl kryt levého reflektoru včetně levé mlhovky a poškození geometrie levého kola. Další poškození budou zjištěna při celkové opravě vozidla. Podle žalobce v protokolu ze

dne 18.11.2015 pan K. uvádí něco, co má tzv. z druhé ruky, protože s žalobcem celou dobu nepromluvil. Až v den srážky aut ho žalobce požádal, aby udělal fotografii celkového pohledu z vyústění z Kollárovy ulice na kruhový objezd.

Součástí správního spisu je protokol o nehodě, z něhož vyplývá, že dne 31.7.2015 v 8.30 hod. řídil žalobce osobní motorové vozidlo Renault Clio RZ ... na komunikaci ulice Hlavní třída v Ostrově ve směru od ulice Jáchymovská ke kruhovému objezdu u ulice Kollárova. Při vjíždění na kruhový objezd nedal přednost v jízdě vozidlu Audi RZ ... řidičky K.A., která jela po kruhovém objezdu ve směru od ulice Kollárova na Hlavní třídu. Žalobce podle protokolu nerespektoval dopravní značku P4 „Dej přednost v jízdě“ a narazil levou částí svého vozidla do předního pravého kola vozidla Audi. Podle popisu stop se vozidlo Audi nacházelo v původním postavení po dopravní nehodě, ale vozidlo Renault nikoliv, neboť žalobce s vozidlem popojížděl, jak sám uvedl, i podle tvrzení svědků. Z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že se jednalo o kruhový objezd se značkou „Dej přednost v jízdě“ vozidlům na kruhovém objezdu, přičemž vozidlo žalobce je v pozici, kdy přijíždělo na kruhový objezd v době, kdy vozidlo Audi již projíždělo kruhovým objezdem. Z fotodokumentace jsou zřejmé detaily poškození obou vozidel. Podle úředního záznamu o podání vysvětlení z téhož dne žalobce policejnímu orgánu sdělil, že když přijížděl ke kruhovému objezdu, podíval se vlevo, přibrzdil, nikoho neviděl a pak vjel na kruhový objezd a následně ucítil, že došlo ke střetu. Měl za to, že vina je na straně paní z vozidla Audi, která do něho narazila, přestože už byl celým autem na kruhovém objezdu a svědkyně se mu mohla vyhnout nebo zastavit a tak zamezit srážce. Toto žalobce vypověděl před praporčíkem K. Další úřední záznam o podání vysvětlení žalobce byl sepsán 27.8.2015 praporčíkem M.K. Ve stejných termínech podávala vysvětlení před policejním orgánem i paní K.A. Další osoby, které před policejním orgánem podávaly vysvětlení byly: paní R.A., paní A.A. a J.V. Podle úředního záznamu PČR ze dne 31.7.2015 se ve vozidle paní A. nacházela rovněž jako spolujezdkyně paní A.R. a věc následně převzala hlídka Dopravního inspektorátu Karlovy Vary. Poblíž nehody se nacházela trafika, v níž byla paní A.A., která dle svého tvrzení celý průběh nehody viděla.

Svědkyně paní K.A. dne 21.10.2015 vypověděla, že předmětného dne s ní jela její matka paní R.A. Svědkyně započala jízdu v ulici Kollárova a jela ve směru k hlavní třídě. Po příjezdu ke kruhovému objezdu zastavila, rozhlédla se a následně vjela na kruhový objezd. Měla v úmyslu pokračovat po kruhovém objezdu a opustit ho třetím výjezdem na Hlavní třídu. Když dojela za první výjezd ve směru od semaforu, došlo k nárazu, kdy zprava do ní narazilo vozidlo Renault. Narazilo do pravého předního kola jejího vozidla. Než svědkyně vystoupila z vozidla, řidič vozidla Renault začal s vozidlem couvat a zase popojel dopředu, toto zopakoval ještě dvakrát. Svědkyně zaregistrovala vozidlo v době, kdy přijíždělo ke kruhovému objezdu v prostoru před přechodem pro chodce. Vozidlo pokračovalo dále v jízdě, před křižovatkou nezastavilo. V té době byla svědkyně u ostrůvku, který odděluje jízdní pruhy Hlavní třídy. Na reakci nebyl čas, nedalo se vozidlu Renault vyhnout. Postavení jejího vozidla se až do příjezdu policie nezměnilo. Svědkyně poukázala na paní sedící v novinovém stánku a kolemjdoucí svědky. Měla za to, že jí řidič vozidla Renault nedal přednost, jakožto řidiči vozidla jedoucího po kruhovém objezdu.

Žalobce při jednání uváděl, že policejní orgán nebral v úvahu jeho výpověď,

respektive se ho na místě na nic neptal. Žalobce dále tvrdil, že dle jeho názoru tam řidička s vozidlem Audi vůbec nebyla a pokud došlo ke srážce, je to její vina. Podle žalobce ve fotodokumentaci police není zadokumentováno poškození jejího vozidla. Poškození na vozidle žalobce způsobila řidička vozidla Audi, když srovnala kola a narazila do něho úmyslně. Poškodila tím ozdobný kryt na kole žalobce, vyrazila mu volant z ruky a natočila kola na druhou stranu. Žalobce trval na tom, že když vjížděl na kruhový objezd, žádné vozidlo tam nebylo. Výpověď paní A. měl žalobce za nepravdivou. Rozpor shledal žalobce v tom, že paní A. uváděla, že před křižovatkou zastavila, kdežto paní A. se o tom nezmínila. Protokol nevzal do úvahy výpověď žalobce, která je úplně odlišná od výpovědi druhé účastnice nehody. Proto podle žalobce protokol nemá vypovídající hodnotu. Žalobce uváděl, že po krátké poradě paní A. a policistů mu během čtvrt hodiny bylo sděleno, že je viníkem dopravní nehody. Policista K. si od žalobce vyžádal zelenou kartu, kde byly informace o osobě žalobce a o registraci u České pojišťovny a toto poskytli paní A. a bylo nahlášeno pojišťovně, že žalobce je viníkem nehody. Žalobce poprvé zaregistroval vozidlo Audi, když bylo vedle něho. V momentě, kdy on se chystal k odbočení doprava, řidička A. se vedle něho objevila a narazila do něho. Podle žalobce není pravdou, že by jela 10 km/h. Žalobce uváděl, že stál v takové pozici, že ji nemohl vidět. Žalobce potvrdil, že změnil postavení svého vozidla bezprostředně po střetu s tím, že se snažil uvolnit průjezd křižovatkou. Především se snažil odjet, a jak se otočilo kolo po nárazu, jeho vozidlo se začalo otírat o blatník druhého vozidla.

Svědék M.K. dne 18.11.2015 uvedl, že pracuje na Dopravním inspektorátu Karlovy Vary a předmětného dne byl spolu s kolegou K. vyslán k šetření dopravní nehody. Na křižovatce s kruhovým objezdem Hlavní třídy a ulic Kollárovy a Jungmannovy v Ostrově. Podle postavení vozidel a vysvětlení účastníků, z jakého směru do křižovatky přijeli, usoudil, že se jednalo o nedání přednosti v jízdě řidičem vozidla Renault – žalobcem. Svědek prováděl zaměření vozidel na místě nehody, vypracování náčrtku místa nehody a fotodokumentaci místa nehody a vozidel. Žalobce k příčině nehody vyslovil svůj názor. Později s ním byl sepsán protokol o podání vysvětlení, tudíž podle svědka není pravdou, že by nebrali jeho výpověď v úvahu. Již na místě nehody mu vysvětlovali své podezření na spáchaný přestupek. Okolnost, že jako podezřelého označili žalobce, vyplynula podle svědka ze šetření dopravní nehody, z postavení vozidel a z vytěžení osob na místě nehody. Šetření dopravní nehody zde probíhalo podle svědka standardně.

Svědék P.K. téhož dne potvrdil, že s kolegou šetřili předmětnou dopravní nehodu. Příčinou nehody bylo nedání přednosti žalobcem ve vozidle Renault, který vjížděl na kruhový objezd a narazil do vozidla řidičky A. jedoucí s vozidlem Audi po kruhovém objezdu. Tento svědek převzal doklady od řidičů, prováděl lustraci osob, a vytěžoval účastníky nehody a svědky. Každý z řidičů mu řekl svojí verzi. Svědek s kolegou následně prováděli prověřování těchto verzí v závislosti na postavení vozidel a na dopravní situaci a na upravené přednosti v jízdě v místě nehody. Podle svědka z šetření nehody vyplynulo, že svědkyně jela s vozidlem Audi po kruhovém objezdu a žalobce na kruhový objezd teprve vjížděl, tedy měl dát přednost v jízdě. Svědek rovněž potvrdil, že prováděl šetření nehody standardně.

Svědkyně R.A. vypověděla, že byla spolujezdkyní ve vozidle Audi, které řídila její dcera. Svědkyně seděla na místě spolujezdce vpředu, popsala, že její dcera vjela s vozidlem

na kruhový objezd. Po něm pokračovala, minula výjezd k Lidlu a pokračovala k výjezdu k ulici Jungmannova. Tam došlo ke srážce s vozidlem Renault. Podle svědkyně jeli rychlostí kolem 20 km/h. Svědkyně zaregistrovala vozidlo Renault, když přijíždělo od Lidlu na přechodu pro chodce. V té době bylo vozidlo Audi u ostrůvku ulice Hlavní třídy, tedy za výjezdovou komunikací z kruhového objezdu ve směru k Lidlu. Podle svědkyně řidič vozidla Renault před kruhovým objezdem nezastavil a vjel do prostoru kruhového objezdu, kde narazil do vozidla Audi. Po nárazu vozidel začal řidič vozidla Renault couvat s vozidlem a zase popojíždět. Toto zopakoval asi tak třikrát. Po vystoupení řidič řekl, že i když jsou na kruhovém objezdu, neznamená to, že by měli přednost. Svědkyně měla za to, že řidič si neuvědomil, kdo má přednost na kruhovém objezdu.

Svědkyně A.A. dne 23.11.2015 uvedla, že předmětného dne prodávala v novinovém stánku v ulici Jungmannova. V té době neobsluhovala zákazníky a měla výhled na prostor křižovatky s kruhovým objezdem Hlavní třídy a ulic Kollárovy a Jungmannovy. Viděla nehodový děj, kdy na křižovatku přijíždělo černé Audi a malé vozidlo. Černé Audi přijíždělo po kruhovém objezdu ve směru k Jungmannově ulici a malé vozidlo přijíždělo od světelné křižovatky ulice Hlavní třídy. Vozidlo Audi jelo spíše nižší rychlostí. Jelo po kruhovém objezdu a v době, kdy bylo na úrovni příjezdové komunikace u světelné křižovatky, na kruhový objezd vjíždělo malé vozidlo. Každopádně černé vozidlo již bylo na kruhovém objezdu, když řidič malého vozidla vjížděl na kruhový objezd ve směru od světelné křižovatky. Černé vozidlo zůstalo na místě. Řidič malého vozidla začal jezdit dopředu a dozadu, což zopakoval dvakrát až třikrát, než mu řidička z vozidla skočila před vozidlo. V černém vozidle jela spolujezdkyně.

Ve vyjádření ze dne 3.1.2016 žalobce tvrdil, že řidička Audi narazila do jeho auta, nikoliv on do jejího, především proto, že byl před jejím autem a zahájil odbočování do pravého výjezdu. Kdyby jela řidička uváděnou rychlostí 20 km/h, měla dostatek místa k projetí kolem jeho auta, případně bez problému zabrzdit a ke srážce nemuselo dojít. Žalobce tvrdil, že v době, kdy vjel na kruhový objezd, nebylo na něm žádné vozidlo. Když ho dojela, dostala se na jeho úroveň, prudce strhla volant doprava a najela do jeho auta. Tím si způsobila podle žalobce poškození pravého předního kola a poškodila levé přední kolo žalobce. Dále žalobce uváděl, že umístění novinového stánku od místa srážky je cca. 17-18 metrů. Pravá část stánku nasměrovaná ke kruhovému objezdu je zakryta plechem, tím je výhled zúžen minimálně na polovinu a podle žalobce jistě paní A. nevěnovala trvale celou dobu provozu pozornost. Mohla zaregistrovat poslední fázi srážky. Ze stánku je možné dohlédnout dále jak 50-60 metrů bez problémů. Je podle žalobce nepravděpodobné, že mohla paní A. trvale sledovat dění na kruhovém objezdu i přes slabý provoz v té době.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku s odůvodněním, že žalobce se přestupku dopustil z nedbalosti nevědomé, když sám uvedl, že při vjíždění na kruhový objezd neviděl přijíždět žádné vozidlo a je přesvědčen, že na kruhovém objezdu žádné nebylo. Dle správního orgánu žalobce mohl a měl vědět jako osoba odborně a zdravotně způsobilá, že přijíždí po komunikaci označené jako vedlejší komunikace dopravní značkou P4 „Dej přednost v jízdě“, a že se má řídit ustanoveními zákona o provozu na pozemních komunikacích a upravujícími provoz na kruhovém objezdu, rovněž avizovaném dopravní značkou C1 „Kruhový objezd“. K tvrzení žalobce, že dopravní nehodu nezavinil,

neboť v době střetu byl již se svým vozidlem na kruhovém objezdu, a když přijížděl ke kruhovému objezdu, přibrzdil, podíval se vlevo a nikoho neviděl, správní orgán konstatoval, že z této výpovědi vyplývá, že žalobce do střetu vozidel vůbec o existenci vozidla Audi přijíždějícího po kruhovém objezdu nevěděl. Žalobce toto zdůvodňuje tím, že řidička Audi jela rychle. Správní orgán však vycházel z poškození vozidel, která by za předpokladu vyšší rychlosti vozidla Audi byla větší. Dále vycházel správní orgán z protokolu o ohledání místa dopravní nehody, z fotodokumentace a náčrtku dopravní nehody, které dokumentují postavení vozidel po nehodě. Opět nic nenasvědčuje vyšší rychlosti jednoho z vozidel, neboť by jinak jistě došlo ke změně trajektorie vozidel a na vozovce by vznikly působením bočních posunů při střetu vozidel stopy (např. bočně šnuté, blokové apod.). Z těchto podkladů je tedy zřejmé, že nebyla příčinou dopravní nehody rychlá jízda vozidla řidičky Akinci. U obou vozidel je poškození situováno na předních částech a vypovídá o tom, že ke střetu došlo v době, kdy obě vozidla přijížděla zároveň do inkriminovaného místa, nikoliv tak, jak popisuje žalobce. Po dopravní nehodě žalobce popojel s vozidlem dopředu a dozadu, což dle svědků činil opakovaně třikrát, přičemž došlo k dalšímu poškození vozidel. Žalobce toto zdůvodnil tím, že se snažil uvolnit křižovatku. Žalobce namítal nesrovnalost ve výpovědi paní A. ohledně momentu vjezdu vozidla Audi na kruhový objezd a ohledně toho, zda vozidlo zastavilo či nikoliv. Z protokolu o podání vysvětlení paní Adamcové vyplývá, že zde tuto část události nepopisuje, tedy nezpochybňuje ani nepotvrzuje, zda vozidlo paní A. před kruhovým objezdem zastavilo. V rámci svědecké výpovědi před správním orgánem paní A. uvedla, že před vjezdem na kruhový objezd její dcera zastavila. Žalobce dále namítal, že svědkyně A. nemohla vidět vzhledem k umístění stánku na dopravní situaci a jistě se nevěnovala celou dobu provozu na kruhovém objezdu. Toto podle správního orgánu vyvrací foto č. 7 prokazující, že svědkyně A. měla dobrý výhled na podstatnou část kruhového objezdu a na vozidla, a dále svědkyně dodávala, že v té době neobsluhovala žádné zákazníky a měla výhled na křižovatku, kde viděla nehodový děj.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že má za spolehlivě prokázané zejména fotodokumentací PČR mapující poškození obou vozidel, že na osobním vozidle značky Audi v oblasti nadkolí pravého předního kola, je z poškození karoserie zřejmé, že náraz přišel z boku. Naproti tomu poškození vozidla Renault Clio je patrné vlevo v přední části, blíže levému přednímu světlu. Pokud by ke střetu došlo, jak popisuje žalobce, bylo by poškození vozidla Audi v oblasti pravého předního světlu. Na vozidlo Renault Clio by byl poškozen pravý přední blatník v oblasti levého nadkolí, případně blíže k levým dveřím, Pravděpodobnost výpovědi žalobce vyvrací i fakt, že vozidlo Audi zůstalo po střetu v konečném postavení a nachází se blíže k levému okraji jízdního pruhu. K objasnění vzniku nehodového děje napomohlo i svědectví svědkyně A., která viděla osobní vozidlo přijíždět ke kruhovému objezdu v době, kdy po něm již jela řidička A. s vozidlem Audi. K návrhu na provedení důkazu posouzením věci soudním znalcem žalovaný připomněl, že podle § 52 správního řádu (dále jen „s.ř.“) má účastník řízení povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníka vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce navrhl důkaz znaleckým zkoumáním až v okamžiku, kdy bylo ve věci vydáno samotné rozhodnutí. Nadto dle žalovaného z podkladů ve spise by soudní znalec dospěl ke shodnému závěru jako správní orgány. Lze tedy říci, že důkaz znaleckým zkoumáním by do věci nepřinesl žádný nový poznatek.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Není pravdivé tvrzení žalobce v žalobě, že policie na místě nehody nezajistila stopy. Jak již uvedl správní orgán prvního stupně ve výše shrnutém rozhodnutí, policie na místě přestupku pořídila plánek místa a fotodokumentaci, která zobrazuje i poškození obou vozidel.

Z výpovědí svědků před správním orgánem prvního stupně také nic nenaznačuje, že by tyto výpovědi měly být pracovníkem správního orgánu nějak upravovány, jak tvrdí žalobce, neboť zcela korespondují s vysvětleními, která svědkové podávali před policejními orgány. Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, že ve výpovědi svědkyně A. jsou rozpory, neboť, jak již uvedl správní orgán, o okolnosti, zda její dcera paní A. před kruhovým objezdem zastavila, se před policií paní A. nevyjadřovala, proto s tímto nemůže být v rozporu její následná výpověď před správním orgánem o tom, že s vozidlem Audi před kruhovým objezdem zastavily. Obdobně nejsou zásadní rozpory, které by snižovaly věrohodnost svědeckých výpovědí, v otázce rychlosti vozidla Audi. Svědkyně A. uváděla před správním orgánem rychlost cca 20 km/h a svědkyně A. v souladu s tím uváděla, že černé Audi se pohybovalo po kruhovém objezdu spíše nižší rychlostí.

Okolnost, že po střetu žalobce ještě popojížděl s vozidlem, v důsledku čehož byla vozidla dále poškozována, potvrdili nejen svědkové A., A. a A., nýbrž i sám žalobce, který dle svého tvrzení chtěl uvolnit kruhový objezd pro jízdu.

Rovněž nelze akceptovat tvrzení žalobce, že se policisté smluvili proti žalobci a na základě toho určili, že nehodu zavinil. Z výpovědí obou policistů K. a K. jednoznačně vyplývá, že po příjezdu na místo nehody vyslechli oba účastníky nehody i další přítomné osoby a zaznamenali postavení vozidel a rozsah jejich poškození, zohlednili i místní poměry – zejména existenci značky Dej přednost vozidlům na kruhovém objezdu, a na základě všech těchto okolností dospěli ke svému podezření, že nehodu zavinil žalobce. Tento závěr podporuje i tvrzení žalobce, který sám výslovně uváděl, že když vjížděl na kruhový objezd, žádné vozidlo tam nebylo. To znamená, že žalobce vozidlo Audi jedoucí po kruhovém objezdu přehlédl, nedal mu přednost, a následkem toho došlo ke střetu vozidel.

Tvrzením žalobce, že svědkyně A. nemohla nehodu ze stánku vidět, se zabývaly již správní orgány, jak vyplývá z výše shrnutých odůvodnění jejich rozhodnutí. Správní orgány shledaly výpověď této svědkyně jako věrohodnou, když popisovala, že v té době zrovna neobsluhovala žádné zákazníky a vozidla se pohybovala pomalu, proto vše pozorovala. Popis nehodového děje provedený touto svědkyní koresponduje s ostatními podklady ve spise, a rovněž výpověď této svědkyně byla podpořena fotodokumentací pořízenou na místě přestupku, která prokazuje možnost výhledu na kruhový objezd z novinového stánku (zejména správním orgánem zmíněné foto č. 7, které zachycuje výdejní okno stánku a místo střetu současně).

Soud stejně jako správní orgány shledal nadbytečným provádět důkaz soudním znalcem, neboť skutkový stav věci byl zjištěn dle názoru soudu dostatečně a bez důvodných pochybností.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 29. září 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: L. K.